

Denne brupp-teckning underskres av den andra dottern i hennes
 man, ^{och de med hvar} men P. Torne hade att skriva under de de hade utt
 sät i ansigt vänderingen alldeles för låg - att ej allt gott
 upp rätt av änkans som hade stöd av brupp-tecknings männ
 -vänderings männor. På stöd allt upp gott i ännu djup
 var änkans gift med den ene av dessa vänderings män
 som var änkeman med små barn. Denne man var den
 samme som stöd bakom Tuulo Lenns, Per Tuulo köp av
 Jorpan Trings jorden (9. st.) vilken jord han som nämns
 togit för skuld. Oknamnet efteringen = värd = voffe åt
 sig. Uppgörelsen med d. y. 2. kam var som sagt ej klar.
 men ändå den kanske just därför i för att framtringe
 en uppgörelse, sålde denne man i änkans - hustru ut
 arvingarnas medgivande stälarna, här ägde själsu gård
 men när man ej kunde på lag fast började det processas
 som kom till präga i rya in i när det äntligen ut dömts
 hos Kungl. Majest. ändli efter följdes av flera processer
 i d. värdets rätter. Det är omöjligt att fatta att P. T med

sinna om de resurser kunde liälas ut denna tid med ad-
n. kat. artocken i rättegångsprotokollen n. n. i ändi behålla
något av det kan kallas rätt i ändi ja rätt uppehälle
Ett litet ställe som kan köpt till med 2 1/2 ten jord måste
Man stå sälja i 1860 för 1500 rd Rm. i det återbördades
först i 1885 för en summa av 2400 kr. sedan det bytt ägar-
a gång under tiden.

En processenas förlopp framgår följande av de hand-
lingar som finnes kvar:

En ansökan på 1850-talet.

Första ännu bevarade handling utgår en stämning till
körttinget i Svedenstör i sep 1853 av Per Paulson därpå
att han i hans hustru nekat sätta sina namn under
en köpehandling i de bevarade delar hans värdning
de ej godkännt i som nu försetts av styromännen i hemmet
nytt man, ett köp som tillige ingetts för att förvilla bit
saken i ja P. T. s. ett uttöande sig sin rätt. Närade var
här de nya ägarerna som ej kunde ja lagpart i detta sk. köp.

Vid Tinget förde A. af ~~den~~ styromns nye man kändens Tala
då han stod bakom affären i saken var detsamt, förpede
han voro utfrändade redan 1852 alltså intet efter A.-P.'s död
Per Trulsson framstod då att han aldrig ackorderat med de
nye ägarne om någon köpeskilling i detsamt uphade att köpet
skulle återgå. Nu tyckes dessa affärer ha föregått en
avskifte i en anförning som även förefaller att ha varit
öfverkligt detsamt då P. T. ej fattat vad han förmått att
undersöka då han ej kunde skriva något eller läsa skrivi-
tet i hans hustru, anförskan ej varit närvarande.
För hennes förande uppstod detta mål, i såsom på
något oförklarligt sätt hennes namn på pappren
skytt mål i mars 1854 där äro P. T.'s hustru instämde
Hon förnekar att hon skrivit under något i bestående
köp i lagligt ^{under} uphände av laga ansom i Per Trulsson
ätkallan som namnunderskrift detsamt att det skett
under tvång i utan hustruns vetskap i medgivande.
Euligt skulle de om de nye ägarne ha fått hela köpeskil-
lingen.

de framkalla ett des är med stygomorden i hemmet nye man
köpman handlat i de som uppbörst eller betat uppbörst
nåla köpe skillingen, därpå yrkades att köpet skulle för-
klaras för olaga.

Genom det detta ämbetsade motparten den som nämnde
i k. avföringens där A. J. s dotter försälde sina ar-
delar för 1555 Rd. 26 sk. 8 mm. att betalas i 5 terminer mot
kvittat köpet och när första terminen 444 Rd. var betald det
var denna mystiska handling, som vedertrände inte förstå
i som var så oskattad att de lätt nog blev en med sin rätt
sedan de skrivit under, i som de g. förståda vad och gällde
eller om man skrev under eller som namnen komms det man
trodde att saken gällde en mycket oskyldigare sak. Den
handling som gao uppbörst till första är under teckenad
en arbtagerkonnas män i god käänd av den andra dottern.

Vid sist nämnda rättsgång tillfälle blev det uppbörst för
ytterligare käänd av A. J. s handlingens förteckning.

Stästa rättsgång tillfälle är juli 1854. Då fanns A. J. s

namn teckning på skivans handlingar i den fjorde delen men
den förmedlade den, som hade ej skrivit under i kunden g
minnes att den under tecknat börje bes utskölet. Både
heta berodde naturligtvis på att den ej själv kunde läsa eller
skiva i ömför g med öfverhet kunde vika om man skrivit
medan man jät henne att källa på papperet henne ovetande
Vittnen som skrivit under visste intet i saken.

Utblag meddelades i augusti 1854 i lydde på att de
kärandena ej kunnat betisa att Anna O-dötta själs,
alla annan med hennes samtycke, skrivit under hand-
lingarna fler det intet vidare utläfande men kärandas
skulle gälda svarandens brottade.

Näste år 1855; man stä styromedens man som ha-
vad kärande i ett mål mot P.T. i hans västen i dessa
som gen kärande med ykande om frupp teckning ad
för Hanna Omtens dotter (styromedens), men målet förble-
var vilande då båda parter vidjat tre böge i ett i försä-
målet. Per Teulsson en i jektande an böjet i motparten om

godkännande döres även om g. A. dottern namnteckning i
avsejning. Höp. kontrakt styrelsens samt om beviljade för
R. M. dottern, styrelsens, angående besittningens ed en,
som kan dock sägas ej undandaga sig. Det enda utloget
här upptages är att P. T. ätörunda betes i 16 Rd samt icke
gångs betesoden kan undas, då kan ej ansett sig kunna
gälda dem. Utloget daterat: nov 1855

Nästa handling utgöres av Klungt Maj^{ts} dom i den
huvudsaken rådgår med den P. T. i A. dottern sakt rättelse
att denna långa handling tyder på att om man
förmått styrelsen att A. A. senare tillkomna namnteck-
ning med godkännande av böj i anskiftet g. Tillskom-
mit på vilig sig skulle böj gäta tillbaka mot att
den bestämda delen av böj som man ätörändades jämte
den då gällande räntan 6%, påjämte alla betesoden de
draktat rättelser. När man ej vid förgåt rättelser fört
in på värdet så kan bemöda styrelsen kan det tillgäta - fört
gäde sig intet visa, kom utloget att gäda på föreliggande

er redgång för A. Y. r änkas ö P. T. s böter i rättegångskost-
naders eskrivande optat saknas men i juli 1857
upptäckta parterna åter inför Mammers lags häradssäte
i Åkersbo, där det er handlingarne framgått att Kongf
Olof^{te} dora följt i april samma år. Denne gång gällde
det tids bestämmande för bouppteckningarna i att
H. M. dotter = A. Y. r änka de äro skulle förete bouppteck-
ningar efter A. A. dottern m. s. d. Åkers Jepses första handling
Denne senare handling nämnes endast denna enda gång
och förefaller som om man nu kommit afledes vid ridan
om den sak det egentligen från början gällde.

Vid Ting i sept. 1857 införmo sig parterna i Tingsstället
för att H. M. dotter skulle beediga bouppteckningen ev
år 1851 er handling som en gång undan rjfts genom ett
utslag där man ansåg det ondt att komma att förne
lösegendomen som blev fött med fullt eganderätt, då den
partis egendomen, som det gällde, var så att det värde den
er takerad till ö det var just detta värde som ansågs för lägg

H. M.-dottern gjorde några små tillägg till bryggeteckningen
s.s. "Att kappeland jord som bryg. för strö an åbyggnad vid
i stället av en vägång men som man glömt att för upp för
handlingen legat framme vid bryggeteckningen samt 11
sked ljus, en del lerkärl med sin källa, i träskor en-
ligt med krod skivade, vidare uppger hon att hon upp-
givit jorden, utroddes korn i potatis men fått besked att
det behövs ej uppgrivas."

Så var hon beedd att gälla sina odor.

Om Per Tumbsson inges skrift där han påminner
"att han som anledning befara att hon endast i åtanke
en världsliga förmåner icke ihåg kommer den andliga
påföljden" därför påyrkade han "att hon först skulle
hänvisa till sin svåra svärson för att bli underordnad en
odors ritet i rinde samt rindan en mer od, sedan ville
hon" fullfölja talan på detta sätt förordade."

H. M.-dottern yrkade att gornet på odör odor i intet avse-
ende påstos i P.T:s inredning utan hon jobbar med tre

Jungren å bok efter förklarande med ed betygga att in-
tet så best blivit med hennes satskap & vilje undandalt
eller utelämnat.

Årsta handling är från mars 1858 då H. M. man
instämde P. T. till Tinget för utgående av det från frija
utristade brevets som han genom Kongl. Maj:ts dom
i Westmans adgång blivit tilldrömd vid 66 rden rite
efter försykt avskifte genom dommen.

P. T. hade även uttagit konstämning* i motparten för be-
fogad rättgång i i stämningen gjorda påståenden beträ-
ffande som han genom behörig stämning i laga tid blandat det
honom delgissa avskiftet i förbehåll sig öppen talen i
målet.

P. T.'s blanda lämnades utan avseende i händelsen att
innan en månad utgåda brevets i vilket sådant skulle
undgå att utgiva vites.

* Årsta handling utgöres av en stämning till Tinget i mars
1858 då P. T. begärde motparten som beskylls för att genom

förväende stämning tvitblanda kans påståender. Hans
anser videringen i skiftet godtyckligt i beskydd mot
parten för egen maktigt försvarande (Den egentliga kämra
i hela denna långa process, som hela tiden bring gätk)
Hans begär nytt ^{långt} skifte, då det föna skiftets datum ej
stämmer med protokollens samt parten dom beordna
nas uppmärksamhet på skiftets så snart i dagen fallen
de ologlighet varigenom han som lagligen erhådd arvinge
skulle för några hundra hundra riksdaler betygas
sin fastighet för flera tusende riksdalers värde, o
han slutar med förståttan att han har tvångsrätten
skulle vinna den uppsättelse men inget ges anson
i H. M. - delfen för förs mittning.

Utloget i detta rista mål, det viktigaste stäm q att
jörma, tvilgen han det förstått, då man ej velat ha denna
denna möjliga påminnelse om han det hela utloget, ty
hela den långa processen som ibland sett ut att sluta för
männligt slutet med förlust för Per Tullson o han måste

vad lilit kan jäte, Toga förluster, lämna böpeler, betala lösa
o rikdestånd Det är vad papperen utvisar.

Yed som på vänt på sidan om är en annan skrivelse. När
mer såhär är att allmänna rättsområdet var att PT's sak var
rättslös. När man kommit i gång gick det g. att stuta, o den
helt skymtar till advokaten eggade till fortsättande av pro-
cessen det för egen vinnings skull i den själva sakens hän-
den mystiska namnteckningen, (som g. ens vittnen till
den händelse till den vinsten något om just de sätt till nämna
som vittnen) pringgickes o aldrig blev utredd trots det
PT mot staten gjorde en vinstans utsträngning. Ej heller
säga papperen något om hur man dog för det är PT's
afriamiga att skriva o läsa skrivet, o hur man med
spitens, smickrets o inställsamtlets vapen lyckade
komma att underteckna den olyckliga "en föreningen,
avskriften o böpet, där kan efter vad jag varit tvungen att
en långt större summa skulle komma på hans del. Något av
papperen tvadde han gälla helt under saken. Först sedan man in-

mindrigt att lagom bra ut funnna papperen fram. Efter vad jag
läst och kan ej men är en första berättelse i bögen samt
kan bekräftas att skriva under bögen. Dessa manipulationer
passade man på att förtiga vid kalar den mest om ej
med, o kan kallas namn, som ej var med på den tiden,
sedan kommit med förtiga ut, då hon inför rätta
fruktan för att hon skulle tillrättas något nytt till
sin hon ansettes så att hon blev helt förtig o sade att
hon ej kunde minnas att hon skrivit på d. o. s. källor
på papperet med an namnet skrivs, nämnda tvivlade hon
på att hon gjort det sig själv och sade o man då passat på
att skriva det det o att man nu skulle komma den fram
något sådant då hon ej kunde bevisa sin skrivning och riktiga
siste infet o allt gick ut på att handla utifrån lagens räk-
nidd i go sina handlingar att sådant sken en laglig rätt att
man ej kunde komma någon vart på laglig väg. Så snart
Per Trulsson hörde på att ja rätta på sin sida med något på
saken o det gick åter tillbaka i utgångslaget o P.T. stod förtig

allt inkomster stulades en processen & man gick i ständigt
 om & slöt mellan ängslan i kyrk. 9 kronorna blev kvar av råd befrid
 ed från kostnader de de gröna präst & socken män styrelse och man
 saknade medel & när den slutliga domen föll måste man år
 1860 sälja en fastighet, som man köpt de första åren, för under-
 pris för att kunna gälda kostnaderna, & denna fastighet ^{2 1/2} med a-
 byggnader som revs vid mitten av 1890-talet återfördes inte
 till stället för en P.T. lämnade det år 1895 i de för den nära
 dubbla summan.

Mr. J. J. J. styrelsens ande man som en präst med som
 värdningsman blev en rik man tack vare denna & andra
 liknande affärer. Han var en av de många som förstod att
 dra nytta av en fallde i rättfärdigheten.

Jag kan vi längt det varit mig möjligt relativt gå till botten
 i detta tråkiga stöde av dessa människors liv, de processer
 de i strängel varit synnerligen vanligt just under denna
 tid de personer med synligt samvete ledde de obemärkte
 in i processer i elände endast för att tjäna de förtjänst där

vad den främre en adelskräfta bebom detta här refererade på man ej
 men det kan sehet varit en hel del. Luster att processer tycks ha
 varit ej de minsk vid en tid de allmoges jätt sin jätt men
 ej mistroarande kemistaker i många gånger var det ena fa-
 gabelen som går upp till till process i adelskräftan. Den m-
 tens folk var hjälpsamma med penningar. Här i sidan här
 En kunde gå till på 25%. Laglig räntesats var 1820-1860: 6%
 Att det var en viss tid för Per Trals folk är sehet deras eko-
 nomiska resurser var ej tillräckligt normala för tillhandla
 P.T. som hade tillst. kunde för folk till staden m. fr. kristen, i
 var P.T. s. span. att jämmande. När ersättning var till utgå
 in nature, man hade för tillgångarna spanad en skäppa såd, vissa
 bestämde mark fläck (men många i grönt) även guldtydligt be-
 roade för ägarinnan, ett grund - bild, allt för att berätta blän-
 20 skälgrund. För en stadsresa med en tillst. hade man 1-2 ad.
 Det var den för tjänst man kunde piratera, de den lilla jord-
 titen tillst. 3 redan 5% så 7 1/2 i sist under P.T. s. tid till 5% redan uppmo
 endast gas ett spansamt uppe till i skulle föräntas i amsteren

Mr. P.T:s hustru också så berätt vid sin spinnrock att hon endast när det var alldeles nödändigt lämnade sin plats där ö när barnen blevo hungliga mellan måltiderna kette det undan: "Jän e brö i lädan, ö när de kunde önska sig något till kette det: "Ta morgon ti, varr glaa si ha brö, de e di som ha de sänne." Ett drag på denna tid må anföra: Det var allmän sed att barn som kom i något ärende skulle trakteras om än aldrig så enkelt, de skulle öfvergå i kompani bröt så som de man i äldre tid ge både små egne i andras barn en brödskeiva som man doppat i brännvin när man intet hade att frida på. armar var vid den berömda tid vanligast att man brödde smör eller flötk på den en bit spelt till. Så komms P.T:s barn i ett ärende till att ställa där man skulle traktera dem de frings en bit salt silt på sin brödskeiva, medan de egne barnen endast frings salt stört i sitt bröd, d. kände sig de i sin fattigdom rika då det aldrig förekommit i deras hus i T.T:s dotter glömde aldrig under sin 80 åriga lefnad detta tillfälle. Så kunde man ha det i hvar mans stolar på 1850 talet när

min barnskaran en om ett i fortjänsten liden, en kronant dags pen-
ning utgjordes av 1-2 daler = 12-33öre i tröskornammens lön
vissa skäpper sig, som ofta var uppäten när eller innan
den var fortjänad, samt en hmsmoder var god en krona
skenn med, ofta om mjölke i bland. När man har detta i ä-
tanke förstår det inte att hmsmans jolte hade varit att
sända sine barn i regelbundet skole, då det var värt med
både kläder o mat så länge inte barnen själva kunde för-
tjåna något, ofta hade de ej kläder o mat de kunde gå ut
bland andra barn vintertid, en klotö utan byxor i ytterkläder
i höst räckte ej till mat o sk. De fattiga barn som gingo i
skola fingo ofta förskick när de ej kunde eller vågade tiggas
av de fattige lottade eller hade något att byta sig något
till för, o så kunde något tistat an renare de rikas barn
tiggas mat av de fattigare d o o de som hade rikligt med
mat men enkel o tvivelig mat, därför att de inte fingo tro
mat de ville dräpna att det ej var fört.

7 Per Tumbo hem saknade man ja dode, även om det var

den normiska stäm vid denna tid, ej det nödvändiga, då man ägde jord & biddföden själv, i bärnen väkte till. Men Tale de med stolthet om att sonen Andas sedan medar hem "gjorde i bryd" (Tid 6-7 års ålder) ensam kunde hitta den krängliga vägen till Almarid i Skovung där en stor flock kusinens väkte djur, i pyntarna så snart de kunde reda sig själva brjode i smyg smaka på innehållet i Judens brännvins färra som hade sin plats i den kammar som på många ar de iståne gårdarna fanns utaför sommarskogen & det var berättat ut de gärna ville använda sig av den lilla kusinen som lagare, då man kunde köpa genom en gugg som var för liten för den själva.

Det snart P.T. o barn kunnat ar ålder ar 6-7 år måste de ut för att delvis själva förtjåne sitt bröd, alltså innan skoldgången & under den samma. Klarna för att passa barn i vägen gård i närheten av hemmet & Andas för att väkta djuren, för i gård & renar även kors på lösten.

Skoldgången tyckes ej ha varit precis regelbunden, men

(17:5 342)

de kunde dock fin de barn som gingo i skolan, vilket visat inte
~~var~~ alla gjorde väl, då, även om de ansågs skyldiga, många
skolkade en antydning var nyss berättat, en annan var att
många föräldrar ansågo lärdom skedd oskyldig för den fattige
som endast hade att arbeta med sin kropp för sitt uppehälle.
Så fanns intill P.T.s åt hem där intill av de 8 barnen som
voro födda mellan 1836 & 1859 gått i skola en enda dag,
men där somliga av dem på egen hand lärde sig skriva,
en sedann hon var kornen upp i medelåldern, läsa lärde
de sig vidtänligt i hemmet, så berodde det helt på den
medfödda intelligens och i energien om de skulle stanna på
denne primitiva ståndpunkt löst ut i endast komma
vidtänligt arbeta sig igenom psalm i evangelii - o "jaga sig"
med gammal stilt den vidare förkovra sig så att de i
skilde sig nämn värt för dem som gått i skola i detta hem
fanns ganska skarpt markerade på de slojen av intellektet.
P.T.s barn bröjde sin skolgång för en gammal skomakare
där sattes barnen, matvarand de var dagens småskolebarn.

kring stugans långbord med en "mäster" satt i sin skurna
kvarstul i syddes alla pliggede ston. Stugan uppvarmdes
av glöden i en järngryta på golvet, o där hök man tina
upp fingrarna över den när de bloss för stela att hålla
i den jinne varmed man örade skriving i sandbänk.
När de här fått sin förste undervisning komme de till
"den rätte stränge skolemästaren" i "Mackelens skole"
i Hermy (Mackelens hade inrettat folkskole i Hermy).
Denne lærere, den förste riktige seden folkskolestrøgner
tiakonst i denne stede, hade under sin lærerid fått
seminarie utbildning.

Bibelen o "pögetiger" = katekeser skände man till redde
pär kommit där man redan fått läsa läsa i räfte baste
man vent när man var fem år i komde av en en del utvante
i hem där man till på man skulle förvara sig o där gjor
de man till P.T. o. När nämnda böcker som "abesettan"
abc-boken, var "hane" väpne något, som inte annat så en
lit "pögetiger" = soke pressat. boken som var vanlig för,

när man skött sig bra i läst flitigt, men arbetsamma di
man först skulle läsa kärna bokstävorna i sedan stora dem
ibland. Ofta hade man liknelser till bokstävorna i sin dem
kunde säga vad bokstävorna hette när barnet sade vad den
lite hade eller öppnar något karaktäristiskt för den. I kate-
kes för jödd. Katekesen lärdes så att man kunde den blänk
utmärkt & aldrig glömden den, därn vittnade de gamla vid
"kommunion-förhörna" i kyrkorna för. Läng katekesen med vno
tunga förklarningar i bibels språk var ett annat än vna degen
lärobok eller den som fanns för ett 30-tal år sedan. Under för-
beredningarna till & under konfirmationens undervisningens hade
man ännu en lärobok: "Selighetens grund".

Allmänbildningens väntades helt ut "Hemskolan"
där alla läraämnen var representerade & undervisningens
tycke var bra skötts rikligt grundligt i början var or-
nit ett mycket utbitat argument. Räkningarna ansågs för
mycket viktig för pojkarne men mindre för flickorna, men
konsten regulerade till den bråk i sista vno helt skönda för

Karna ö gassar gings i skolan sedan de slutat den egentliga
undervisningen just för att ytterligare förkovra sig i ämnen.
En lärare kunde ha många barn i skolan ibland upp emot
hundra stycken, men Lancastermetoden användes i de mindre
klasserna till de större i de mera begåfvade. Jingo hjälpte
de klenaste utmärkta, något som hade både gids i deliga
sidan. Li berättade Karna att hon sett en utmärkt små tal
di hon gick till borden som hade mera rekommendation i so
vris de klara när de skulle visa upp Tavlorna för mästern.
Hon tog emot berömmer som lika klök. Barma Jingo också
tillfälle att berömmas emellan och gåa sig till henne över
varann, hjälpa där det kunde sig mera än nyttigt om i
inte hjälpa där det verkligt behandlas. Den i borden
någon något utmärkta kunde bli ett offer för de andras
översittar i skolgången som att bli en pinne för honom i tie
ingen nytt som inte någon hade med att få hans parti.
Hans tillmoder var starkt utpräglat här bland de fria
bunden som han såväl när det gällde lärarens behandling

av eleverna, som sinsemellan bland dessa, de rika brödflickorna, sedan de högt ut nybermlingar hem många. Långor de hade i deras hem, så gjordes vilka som skulle förvara med i deras lego & deras lek. Fyra långor gas fullt berättigade i de bästa nog i regel varade, tre långor kunde nätt jämt gå ut, men de som endast hade två långor eller en sågo de sig mer det om "husmansglutta" & de var "gäse glytti" eller "dottra", delningen skedd uppenbart & var för barnen en helt naturligt sak, barnen hade intet av de äldre "gemenhet" (gemen = jeltligt inställd). Dock kunde de jernas av & utman snällt spela om skiltade i ständigt skilt nader men det var ut som om hem de ära stid något var de vanlige brödflickorna också, någon med loogare lyne & stne hjärterom. Dessa klass-skilt nader kan inte jernits i grdsas där kan järdas & tropares &, i den mån det var möjligt, ära statars barn lekt sammnan utan stskilt nader.

Läraren ville också gärna förvisna gäsa-barnen.

När barnen, med mer eller mindre skolan derbyggad.

eller helt utan, som då lönigt att de skulle gå i läsa för
prästen, jagns ären här samma klass-skildnad i en ut
kall-idiot kunde mycket väl bli "Egen fram" på en "hus-
mans grebbas" svar i de prägn blev fick de godtaga som
kennes när prästen fick en silversmussla i present
en juletem, julle är från 1862 då PT-s karna gick i
läste. De barn som ej gått i skola i där läskunnighe-
ten i hemmet var så att de endast med svårighet
kunde knuggla sig igenom styckena som ytterst södda
för prästen i gånge mig skakade av rädsla så gott de kom
de bekom de bättre lottade de fruktade dels för att bli
jån satta i läga. Här något som var mycket vanligt, detta
att bli beordrade att gå i skola samtidigt med läsning
där för såkte man göra sig så osynlig som möjligt var.

Respekten för prästen var ju allmän ären bland de andra
i man gick bröstaaligt talat "me kvan rigo armen"
när man var främgen att värta honom i att under på hans
beslut kom ej i prägn så mig var det späd för en fattig familj

var profven eller flickan blev försatt.

Just vid denna tid infördes Stenstilen mera allmänt i vår Håmsa gick i läste framkom en önskan från prästerna att de barn som så kunde borde läsa skranna den nya stilen närmare åt dem som att spela en större roll. I den tiden & de skulle komma att jo mytta denna (de som aldrig läste den komme sedan aldrig att kunna följa med värdelshen na i pressen). En bildad & duktig militär präst.

Sundåkra meddelade snart undervisning i sin skola & prästen förordade en fjorton dagars kurs hos henne. P.T. hade, antagligen genom erfarenheten genom egen väring helen kommit att inse mytten av konsthäp i kon störde upp två Sundåkra med sina två första barn jämte den met & de säng- & gånghästar de skulle betinga kyrkan in den för de fjorton dagarna för en begått. Kansterna in nature samt betalde de två riksdaler kursen hos Frde (om för en eller för bygge är mig okänt). Det var en mycket rar i bara två läsningar, om motsats till deras

(Skannas väl an-
tikvar i mot-
sats till prästen;
stenstil el. kapi-
darestil är bara
"stora" bokstäver,
būdara som nu
hugges in på
gravvårdarad)

ordinarie lärare, i det var mycket de med latinet
kunde på denna korta tid i denna korta tid för
Kamre som ett gäst i glatt minne livet ut, de gjorde
aldrig sin lära vinn i den glömda sent den, när de
som flera fång några ryg i livet kunde de på tröste-
kon på honom i det kunde de bekämpa som en latinska
i sorgen, så med Kamre när hon sedan måste sina barn
Glenne under sin glömda aldrig trots, den kunde
just där för att den ej tankats in utom man brukat
kunna utnämna den. Men på ha i åtanke att
latinsk stil för den tidens folkskola bara var en
färdig språk är för den i våra dagar.

De unga på samma tid, som ej gått i skola, lärde
sig visserligen vidtänkt läsning men många kunde
ej som man och läsa "Efter Stenarne" och att känna
skiljedomen betydelse eller lägga tonvikten rätt. En
somliga som lärt sig det, även äldre därifrån Per Tuulsa,
sades att de "läste som en präst".

Stensfälen eller latinska stilen blev som nämnts ofta för den oläslig löst ut / mycket vanligt tal kan förstås ända till de sista åren). Räkning som som nämnts tidigare jämförelsevis grundligt i skolan var för den akända ännu än som förordning utom för den som var en naturer utrustad med räknemedel, i förordning kunde man vara förbluffande skicklig för migera fördes ständigt genom de mängliga räknelser som fanns för meter systemets införande, där det gällde att dela upp i sammanför i omvända utdelade enheter & högst olika räknelser. Skriv kunde man läsa sig & den som var energisk kunde blanda ihop sig i vatten för att på en ersättning för bläck & så läsa sig att skriva redan på 1830-40-talet, men trots att man aldrig utan skälning i räkning helen att läsa skrivet som och så ofta just på skrivningen kändes bistar på skolgång igen de man i regel ströde redan som de läsa & var omöjliga att övertygga att det var fel, var

för det skulle vara annorlunda om obegripligt.

9 hemmen ~~erades~~ i regel mycket bibel läsning i
justan man till Per Tuols ej blivit beredd på någon
religiös väckelse utan endast för de gammaldags
religiositet måste barnen dagligen högt läsa flera
kapitel i bibeln & psalmboken kunde frågorna,
& fånga barnen till den det lita samtliga Husandakten
var något själsfallet i man bytte en barnlig förtrosten
till Gud kyrkas besöken & nattvards gången var regel
bundet återkommande varje söndag om någon i
kyrkan vid hemkomsten brukade man säga: "Månen
i Guds namn."

Förutom den nämnda boken fanns ännu några an-
daböcker, bibel, någon bok av Luther & Christ, &
Korbyns profetia m fl. An annan betydelse hade man påkost
almennackan som P.T. brukade ta med på sin plats
under en stor rik bjälken över stugans bord, & skämt
samt säga: "Nu får vi se på almennackan om vi minns i de"